

EL CONFINAMENT

Tancats a casa,
només hem d'esperar,
quan sortim d'això,
a la família hem d'abraçar.

Angoixa passa per el nostre cos,
la gent per la malaltia mor,
per poder-la evitar
la higiene no pot faltar.

Tots junts sense egoisme
tenint en compte la gent sense sostre,
al balcó tots aplaudirem
i així ens recolzem.

Ara nosaltres ens hem d'acostumar
per això des de casa hem d'estudiar,
nosaltres a casa i altres a caixes de cartró
així que hi hagi una mica de consideració.

Gent gran o petita
això ens dona igual
el que realment importa
és poder avançar com a societat.